

DOMOVINA

Izveša dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake peti-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročniki za celo leto 6 krun, za pol leta 4 krun, za četrta leta 2 krun; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Na pepelnično sredo.

Navadno po časnikih pišejo ob novem letu takšna splošna razmišljanja, kakršna hoče biti naše današnje. Nam se pa zdi danes, na pepelnično sredo, potrebno, kratkoma presoditi prikazni v slovenskem javnem gibanju v pustni dobi, ki je včeraj potekla, in za dobo resnosti, ki se je danes začela, izpregovoriti nekaj resnih besed.

Neprenehoma so nam v zadnjih dveh mesecih prihajala vabila na ples, koncerte, zabavne večere, gledališke predstave, maskarade. Razvideti je bilo iz njih, da se je društveno življenje na Spodnjem Štajarskem zadnje tedne izvenredno živo razvijalo. Ni bilo skoro mesteca, trga ali večje vasi, kjer bi ne priredila čitalnica ali bralno društvo ali požarna bramba ali samski klub svojim članom kake veselice ali zabave. Pisala so se nam o uspehu teh veselic pesniško navdahnjena poročila in imenoma smo morali navesti toliko in toliko zaslužnih narodnih mož, gospô in gospic, ki so si za prireditve pridobili velike zasluge, katere bi morala ceniti vsa slovenska javnost. Kakor pa poznamo približno enolično družabno življenje v naših mestecih, trgih in vaseh, predočujemo si prav živahno, kako so na svoje uspehe ti neštevilni prireditelji ponosni in s koliko samozavestjo sprejemajo od kritične in neokritične častitke, da se jim je z letošnjo veselico tako izvrstno posrečilo utrditi v občinstvu iskro narodnega mišljenja morebiti kar za dobo celega leta.

Tudi mi smo po vrednosti cenili vse te prireditve. Veselilo nas je, da se je ob teh prilikah zblizalo toliko enako mislečih sosedov in tovarišev in znancev, ki so ob žvenketanju kupic morebiti več nego tisočkrat našemu narodu za klicali, naj živi. Mi vsem tem prireditvam želimo trajnega obstanka, še več, mi želimo, da naši prireditelji in drugi diletanti ponudijo občinstvu od leta do leta lepši in blažji in še bolj umetniški užitek. Naš list se ne bode obotavljal sodelovalcem teh prireditev priznati njih hvalevredne zasluge, dasiravno morebiti ne z onim ognjem in navdušenjem, s kakršnim se je vsaka slovenska veselica in zabava kot velepomemben dogodek pozdravljala pred kakimi dvajsetimi ali tridesetimi leti.

Danes, na pepelnično sredo, pozivamo pa k resnemu razmišljanju vse, ki so se pretekle tedne veselili in ki so se trudili druge razveseljati. Primite se za trenutek na ta dan resnosti; ali vam niso prišle že včasih podobne misli v spomin, kakor vam jih mi danes, na pepelnično sredo, kličemo v sledečem v spomin: Ali so vse še tako lepe veselice in narodne zabave, ti lepi koncerti in te umetniško dovršene gledališke predstave sposobne doseči zmago slovenskega življa nasproti silovitemu narodnemu sovražniku? Kako je to, da se je v spodnještajarskih nemčurških mestecih, trgih in vaseh priredilo zadnjih 50 let toliko lepih slovenskih zabav, in da še vendar niso v slovenskih rokah? Kako je to, da vkljub tako lepim elitnim plesom vlada sodrga dvomljivih sovražnih elementov v Ormožu, Ptuj, v Brežicah in — moj Bog — celo v priznani narodno probujenem Celju!

Kdor noče varati samega sebe in drugih, priznati mora danes z nami vred, da vse to, kar se v naši narodni družbi doslej stori, še ne zadostuje. Mi se veselimo, gledamo gledišče, udarjamo na tamburice in elitno plešemo, naš sovražnik pa s publicimi frazami pridobiva pred samimi durmi naših mest in trgov privržence med nezavedno množico, za katero se mi tako malo zanimamo.

Koliko sto vabil smo prejeli za zabave, kako redko katero pa za shode in poučna predavanja v potekajočem zimskem času, ko je bilo zato toliko lepe prilike. Kako malo življenja so pokazala izobraževalna in politična društva! Mi hitimo plešoči in igrajoči marsikje v narodno smrt, in posamezni govorniki oglašijo se na shodih glede naših političnih zadev k večjemu še le tedaj, ko začne že njih slava pomenljivo rjaveti in ko potrebujejo spet kake zaupnice ali kake častne izvolitve.

Nikakor nečemo biti preveč črnogledi. Nečemo tudi trditi, da narodna zavest pri nas popolnoma spi in nečemo tudi obupavati. Nasprotno! Naš narod se je v zadnjih desetletjih mogočno pouspel na kvišku. Naše kmetstvo ljudstvo je marsikje tako zavedno, da z najboljšim zaupanjem lahko zremo v bodočnost. Tudi v trgih in mestih se naši ljudje zbirajo in se politično in gospodarstveno združujejo in organizirajo. Vse to nam je znano in nas navdaja z veseljem upanjem. Toda zdi se nam, da v tem oziru lahko v zadnji dobi še ogromno mnogo dosežemo in škoda bi se nam zdela, ako bi v tem oziru ne storili toliko, kolikor bi mogli in kolikor bi morali. Zato pa kličemo na pepelnično sredo, po dobi veselice in zabav, postanimo resni in zavedajmo se resnih trenutkov, v katerih živimo. Na delo vsi, ki imate priliko naše ljudstvo poučevati, spominjati ga na njega državljanske pravice. Pretresajte naše potrebe in želje na političnih in poučnih shodih in govorite glasno besedo zoper krivice, katere se nam godijo. Morebiti pride kmalu važen trenutek, ko se bodo vršile v Avstriji velike izpremembe. Za nas Slovence bode vse odvisno od tega, ali bode ta trenutek v naši deželi našel zavedno in politično izobraženo ljudstvo, na katero se bodo mogli tudi v natežavnejših urah zanesti ljudski zastopniki. Na delo za politično izobrazbo ljudstva torej po dobi veselice in zabav, to je naša želja in naš poziv na pepelnično sredo.

Interpelacija

poslanca viteza Berkša in tovarišev na ekselencio pravosodnega ministra v zadevi jezikovne uporabe pri c. kr. državnih pravdnistvih na Spodnjem Štajarskem.

Kolikokrat se zastopniki slovenskega naroda na Spodnjem Štajarskem pritožijo radi neznosnih justičnih razmer, odkar je bil sedanji predsednik graškega nad sodišča zopet premeščen v Gradec, tolikokrat dobé odgovor, ako ga sploh dobé, da se je vse natančno preiskalo in da je bilo vse v najboljšem redu in — vse ostane pri starem. Ogorčenje ljudstva narašča od dneva do dneva, ker se njegove opravičene želje tako porogljivo prezirajo.

Taka želja je, ki se tiče jezikovne uporabe pri porotnih sodiščih. Najprimitivnejša zahteva, katero se mora zahtevati od človekoljubne kazenske uprave, je pač, da se obtožencu pove v njemu razumljivem jeziku, radi česa ga tožijo, da se mu obtožnica vroči v njegovem materinem jeziku in da se ne vrši samo obravnava temuč tudi govori zagovornikov, tožiteljev in sklepni govor predsednikov v istem jeziku.

Tako se pa ne dela pri okrožnih sodiščih v Mariboru in Celju.

Podpisani so v tej zadevi tekom letošnjega zasedanja že vložili tri interpelacije, in sicer 29. oktobra 1901, 4. julija 1902 in 21. oktobra 1902. Ker pa doslej še nismo dobili odgovora na vse te tri interpelacije in se tudi ni nič ukrenilo v tej zadevi, da bi se zboljšalo in ker se začne sredi februarja zopet porotno zasedanje pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju, in so zopet pri vseh slučajih, ki se bodo obravnavali obtožnice sestavljene v nemškem jeziku, dasiravno so obtoženci skoraj izključno samo slovenskega jezika zmožni in se bo celo obravnavala obtožba radi umora, ki se kaznuje s smrtno kaznijo, vprašamo:

„Ali hoče Vaša ekselencija voditelj pravo sodnega ministrstva končno odgovoriti na to sedanje, prej omenjene interpelacije, oziroma odstraniti v njih omenjene nedostatke?“

Dunaj, 6. februarja 1903.

Slede podpisi.

Celjske in štajarske novice.

(Saj vemo, kako je!) Zadnja številka našega lista je bila zaplenjena. Državnemu pravdnistvu nista ugajala uvodni članek, ki je razpravljal o nemškem uradništvu, in članek o znani vojniški zadevi. Saj vemo, kako je!

(Tiskovni zakon.) V državnem zboru govorijo o novem tiskovnem zakonu, mi pa občutimo vse trdosti starega. Godijo se vnebovpijoče krivice, mi pa malo da nismo priisljeni pisati kaj o starih čevljih ali o opankah, nego da priporočujemo, kaj se godi v Vojniku ali Celju ali Ljutomeru. Mučeniško ulogo igramo in se spominjamo časov, ki so vladali pod Metternichom ali pod pod Baohom. Spominjamo se časov, ko so slovanski častniki romali drug za drugim v ječe, ako so vzpodbujali ljudstvo, da zasledujejo svoje svete pravice. Vidimo v duhu čne čase, ko so bili n. pr. v enem samem letu češki uredniki obsojeni skupno v 20 let ječe, da, ko je bil zaradi pisave časopisa češki urednik Sladkovský obsojen celo na smrt, a bil potem pomiloščen. Narod, ti se pa ne daj zategadel motiti, da bi se ne boril s še večjim ognjem za svoje narodne pravice! Drži se svojega narodnega časopisja in ga podpiraj! Podpiraj tudi „Domovino“.

(„Sokolova“ maskarada) se je obnesla v vsakem oziru najsijajnejše. Sicer priobčimo prihodnjič daljše poročilo, ali že danes naj omenimo, da smo bili očarani i po krasoti i velikem številu najlepših in najboljših pogojenih mask. Omenimo naj že danes, da so nam vse skupine jako ugajale. Ako jih nekoliko naštejemo, naj bo za danes dovolj: Gondola, Ilirija oživljena, Automobil-gramofon, juristi, mornarji itd. so nas res

presenetili s svojo fino, izbrano sestavo. Ali da prihranimo si daljšo ceno za prihodnjico. Celjskemu Sokolu pa naj že danes častitamo na najsijajnejše uspeli prireditvi.

(Zanimivosti iz celjske mestne hiše.)

Uradnik južno štajarske hranilnice Janko Vavken je dobil pred nekaj tedni od celjskega magistrata nemško pozivnico, naj pride tja v neki zadevi. Seveda gospod Vavken te pozivnice ni hotel sprejeti, ker je bila nemška. In prišla je druga pozivnica, zopet nemška, z grožnjo, da se ga bo s silo gnalo na magistrat, ako sam rad ne pride. Janko Vavken seveda ni šel. Zadnjo soboto prišel je pa sledilji policaj, da bi slovenskega uradnika s silo gnal na magistrat. Toda čujte! Policaj je prinesel s seboj tokrat slovenski ukaz. Zato je pa seveda gospod Vavken brez obotavljanja šel na magistrat in policaj ni imel prilike, s silo ga gnati. Pa zdaj pride še največja zanimivost. Magistratni uradnik ni razumel ali vsaj ni hotel razumeti gospoda Vavkna, ki seveda ni hotel govoriti nemški ampak slovenski. Ker pa tudi pričujoči policaj ni znal dovolj nemški, da bi bil za tolmača, poslali so po stražmojstra Mahra, da bi tolmačil, kar bo v slovenskem jeziku govoril g. Vavken. Nadalje ne pripovedujemo. Navedli smo pa ta slučaj zato, da naši bralci izprevidijo, kako se treba postaviti za svoje narodne pravice, da se tudi celjski magistrat priidi, da zna slovenski govoriti in pisati tudi z olikanimi Slovenci. Stražmojster Mahr je torej na celjskem magistratu nastavljen za tolmača slovenskega jezika in vsakdo, bode poslej na magistratu lahko govoril v svojem slovenskem materinem jeziku. Če bi se pa kak slovenski mlačnež ne poslužil te težko priborjene pravice, da govori s celjskimi mestnimi uslužbenci slovensko temu bi brez usmiljenja posvetili par primernih vrstic v našem listu. Celjskim Nemcem se končno tudi neprijetne stvari vbijejo v bučo, treba je vztrajnih mož na slovenski strani!

(Kos programa!) Navadno uredniki v dolgih člankih razkladajo svoj program. Mi pa ne! Kdor hoče poznati naš program si ga bode lahko sčasoma sestavil iz celote vseh naših spisov in tudi — iz zaplenjenih strani našega lista. Toda nekaj vendar moramo danes omeniti. Dobivamo včasih dopise, ki se bavijo z osebnimi prepričanostmi sosedov v kakem nam manj znanem kraju. In v teh dopisih se obdolžujejo nasprotniki vseh mogočih slabosti. Nas se pa prosi, naj kakega takšnega nasprotnika pošteno zdelamo pred javnostjo. Toda naznanjamo vsem takim dopisnikom, da se presneto motijo, če mislijo, da je naš list za to ustvarjen, da bi netili vaške prepire zaradi kakega travnika ali kake pravdice itd. Mi smatramo svojo nalogo za bolj vzvišeno. Služimo narodu in koristim narodne celote, ne nameravamo se pa vtikati v malenkostne prepire med sosedmi in tekmeči. To je kos našega programa!

(Četrti zaupni shod v celjski okolici) Celjska nemška stranka čuti še zmiraj potrebo, delati med kmetiskim ljudstvom celjske okolice združbo in rabi vsak dan ostudnejše pripomočke, da bi slovenske okoličane speljala na led ob prihodnjih volitev. Politično društvo „Naprej“ pa tem lažnjivcem in hinavcem ne ostane prav nič dolžno in vsako nemčurško laž slovenskim kmetom razjasni v pravi luči. Kakor je videti, imele pa bodo te združbe celjskih Nemcev za nemške Celjane prav slabe posledice, kajti slovensko ljudstvo od dne do dne bolj izprevidi, da je celjska nemška stranka, stranka sleparjev in sovražnikov našega ljudstva v gospodarstvu nem in narodnem oziru. Tudi dne 22. svečana se je torej vršila v celjski okolici in sicer tokrat v Lokrovcu jako lepo obiskan shod slovenskih okoliških volilcev. Zborovalci so prisegli ostati zvesti slovenskemu programu ter to dokazati s soglasno izvolitvijo samih poštenih slovenskih odbornikov pri prihodnji občinski volitvi. Z velikim navdušenjem so bile soglasno sprejete štiri resolucije tičoč na se zvišanje celjskih Nemcev zoper okoličane. Prijavimo te resolucije v prihodnji številki, ker nam danes primanjkuje prostora. Svetujemo pa slovenskim kmetovalcem v drugih krajih, kjer hočejo nemčurji vladati, naj se tako pogumno začnejo potegovati za svoje pravice kakor slovenski kmetje okoli Celja, in

spodnjaštarski nemčurji bodo kmalu postali krotki in ponižni.

(Slovenci okolice celjske čuje!) Celjski Nemci so že zopet pokazali svojo sleparsko naravo in svojo nedosegljivo politično izprijenost. Pred nekaj dnevi je romal agitator celjske nemčurske stranke okrog, da bi vlovil nekaj pošte nih slovenskih posestnic, naj bi mu dale pooblastilo za prihodnje občinske volitve v celjski okolici. Ta nesramnež je hotel premotiti in pod kupiti poštene slovenske okoličanke za ostudno izdajstvo nasproti ti lepi slovenski občini. Ali veste, na kak način je to skušal doseči? To nemčurško tele je pripovedovalo, da Slovenci hočejo v celjski okolici in sicer v Gaberju sezi dati na občinske stroške hišo za javne vlačuge! In tako nesramno lagati in poštene okoličane blatiti je ukazala temu neotesancu celjska nemška stranka! Toda ta nemčurški lopov je pošteno pogorel. Slovenska posestnica ga je sunila na cesto in ga pošteno oštela rekoč: Da vi nemčurji imate v Celju hišo za javne vlačuge, ki širijo kugo po vašem mestu, to je res, da se pa predrznete samo misliti, da bi tudi Slovenci mogli kaj takega storiti, to je ostudna laž! Poberite se nesramnež iz moje hiše. Pooblastila ta odposlanec celjskih Nemcev seveda ni dobil nobenega in upamo, da ga tudi v naprej ne dabi. Zato morate skrbeti vsi celjski okoličani. Grda razžalitev slovenskih kmetov in kmetic je to, ako si upajo podkupiti celjski nemčurji poštene volilce in volilke s pijačo ali obljubami ali pa še celo s tako grdimi lažmi. Sram bi moralo biti vsakega okoličana, ki bi se dal od tako izprijenih ljudi podkupiti. Na dan volitev se vidimo!

(Iz Veternika.) Sneg je skopnel, kar nam obeta skoro veselo pomlad. Zimska setev je prestala pod sneženo odejo ter nam obeta naj potrebnejši kruhek. Žalibog, da nam preti ujma, kakršne drugod ni. Pred par leti je zagrizel Nemec, graščinski oskrbnik Kragora, vzel naš lov v najem, in ta je tak ljubljeneč škodljive divjačine, da je ne pusti streljati. In gorje tistemu, kateri bi šel z lovci na lov; Kragora bi mu še ob smrtni uri ne odpustil. Le žal, da je mnogo posestnikov odvisnih od Kragora, ki morajo plesati, kakor on žvižga, dasi trpijo glad in revščino. A če mu zajec ali srna uniči ves pridelek, mora ubogi trpin voljno prenašati; vrhu tega, se mu pa oskrbnik še mogočno roga in smeji.

(Volitve v Vojniku!) Že večkrat smo govorili v zadnjih tednih o Vojniku in kaj so tam napravili nemčurji! Tudi zadnji petek smo hoteli opozoriti na nemške spletke, da ne rabimo pravilnejšega izraza, a dotični članek je bil zaplenjen. Dne 5. marca bodo pa v Vojniku volitve! Volitve torej, boj slovenskih domačinov s tujo podkupljeno svojatjo! Vojničani, bodite pogumni vojščaki, bodite močje na svojem mestu! Zmaga bode takrat vaša, čeravno bode kdo izmed nasprotnikov v to svrhu kašo pihal.

(Iz Štor.) Tukajšnji vodja socialnih demokratov, B. Friesacher, se je te dni pri delu v tovarni ranil na levi roki in si zastrupil kri, da so ga morali prepeljati v celjsko bolnišnico in mu roko odrezati.

(Iz Št. Petra v Sav. dolini.) Veselica pož. brambe vršila se je jako sijajno. Velepomembni govor govoril je g. Ivan Kač iz Žalca, na kar mu je ljudstvo v zahvalo z „živio“-klici pokazalo naklonjenost. Zastopane so pa bile tudi tuje požarne brambe, kakor iz Ladvovevsi. Tudi iz spodnjega Št. Jurija ali Kranjčič bila sta zastopnika, gg. načelnik in podnačelnik in sta nas tudi dokaj iznenadila s svojo prikladno obleko in s svojim bratskim vedenjem. Tudi Žalčani so bili zastopani, ali vse večje udeležbe smo pričakovali od zvezne požarne brambe. Le kar nam je pa v veliko zlo, je to, da nam je manjkalo več takih, ki bi imeli biti prvi na tem mestu, ne le kar pri veselici, marveč kot člani brambovci. No, kaj se hoče za sedaj, ako v Št. Petru še ni bratska ljubezen prišla do svojega stališča. Upamo pa, da se prihodnjič tudi v tem oziru zboljša. Prepričani smo, da se bo naš sedanjí načelnik potrudil, da se bo storilo vse, da se razmere zboljšajo. Končno se zahvalimo vsem tistim, ki so nas kakor že bodi, z dobroti, ali denarji podpirali

pri naši veselici. Onemu pa, ki nam je želel škodovati, pa kličemo: Bog ti odpusti tvojo nemčurško budalost. Tebi pa požarna bramba v Št. Petru: deluj v slogi. Bolj ko nam budalost nasprotuje, tem trdnješe se utrjujmo v bratski ljubezni.

(Ponikva ob juž. žel.) Eden zelo redkih slučajev se je bil pretečeno nedeljo tukaj zgodil. Ponkviške žene so imele zborovanje! Kaj stresaš glavo? Da, žene kmetice so prišle, nad 50, skupaj, katerim je g. učitelj T. Grah v poljudnih besedah marsikateri lep nauk na srce pokladal v boljše našo bodočnost. Posebno zanimiv govor o pridelku in pomenu graba v bližnji bodočnosti je vse zadovoljil. Z veseljem so segale vnete kmetice po semenu katerega so brezplačno od gosp. poročevalca dobile za prvi poskus za to novo panogo našega bodočega kmetijstva. Uspehi s tem pridelkom se hočejo svoj čas objaviti. Pri tem zborovanju se je res videlo, da g. Grah ni le samo konjem cves kazal — kakor je nedavno pri nekem drugem zborovanju „Naš Dom“ poročal, ampak sedaj je on res semena tudi delil — se ve, ne konjem, ampak kmeticam. Končno naj nam bode dovoljeno spregovoriti par resnih besed. Po naši širni domovini je mnogo kmetijskih in bralnih društev, katera večinoma spijo spanje pravičnega. Naj bi se v taka društva pripravila večja živahnost s tem, da bi se vmes prirejali tudi sami ženski shodi, kajti po pregovoru: da žena tri vogle hiše podpira, sem prepričan, da je včasih en ženski shod večjega pomena kot 10 moških. Kdor ne verjame, naj poskusi! Posebno gg. učiteljem, kateri delujejo pri enakih društvih, pokladamo na srce, naj taka ženska zborovanja marljivo prireajo v svojo in šolske mladeži največjo korist.

(Za mlade slovenske učitelje.) Pri Sv. Jerneju nad Muto v marenberškem okraju je razpisano do 28. februarja mesto učitelja-voditelja v II. plač. razredu. Dozdej se ni kompetenta.

(Št. Lenart v Slov. goricah.) Čudili se bode, gospod urednik, da dobite tudi z našega trga dopis. Saj se je tudi čuditi, in sicer prav močno da se opa, kdo iz kraja, ki je po svetu razglašen kot pristna nemška naselbina, oglašiti se v narodnem listu. Ali časi se spreminjajo, in tako tudi hvala Bogu pri nas, in to še prav urno. Samo pomislimo, kdo bi se nadejal še pred nekoliko leti, da bi prišla taka hudovanja čez naše posilince in njihovo slavno „Vorschusskasso“. Pa rajši molčimo o teh sleparijah, o katerih zglednih činov se je že tak dovolj kritikovalo, najbolj pa v istih lokalnih glasilih, katerih ljubčeki so ti možakarji —. Ali tem zagrizencem ne stori ta njihov polom, od katerega so trpeli vsi dokaj občutljivo škodo, toliko bridkih ur, kakor pa vrlo začeto narodno gibanje v našem trgu sredi prelepih Slovenskih goric. Zares s ponosom moramo zabeležiti ta podjetja, katera so se podvzela v kratki dobi za osvobojenje naše narodnosti. Še menda ni bilo dve leti, kar se je ustanovilo bralno društvo, kmalu nato pevski zbor in sedaj pa, čujte, imamo na razpolago izvržban zbor tamburašev. Pa da morebiti kdo ne misli, da se dela to vse skrivoma, za kulami, v strahu pred tukajšnjimi klavrnimi nemčurji, se je nasprotno pokazalo v nedeljo, dne 8. svečana, ko je priredilo bralno društvo zabavni večer s plesnim venčkom, ki se je tako imenitno obnesel, da si boljsega želeli ni treba. S ponosom smemo vzkliniti: tudi tukaj je začela narodna zarja svitati. Ledina se je že začela orati in tedaj glejmo, da ne obnemoremo. Da se to ne zgodi, podpirajmo posedno mi okoličani, to malo krdelce mož zares pravih sokolov, in to z dejanjem: Slovenec k Slovencu! Vi pa, dragi bratje, katerim Vam je geslo: „iz naroda med narod“, kar se jasno kaže iz Vašega dosihdnega delovanja, le krepko naprej. Goricopoljski.

(Imenovanje.) Deželno nadsodišče v Gradcu je imenovalo pravnega praktikanta pri novomeškem sodišču, g. Anton Avsec avskultantom v področju graškega deželnega nadsodišča.

Druge slovenske novice.

(Nadina Slavjanska v Ljubljani.) Svoj čas smo poročali, da priredi pavška družba gospe Nadine Slavjanske koncert v ljubljanskem gle-

Vabilo na IX. redni občni zbor

„Okrajne posojilnice v Radečah
registrirane zadruge z neomejeno zavezo“
ki se bo vršil

v „Narodnem domu“ v Radečah
dne 1. marca 1903 ob pol 4. uri popoldne.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskih preglednikov.
3. Odobritev letnega računa za leto 1902.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev računskih preglednikov.
6. Sprememba pravil.
7. Slučajnosti.

(75)

NAČELSTVO.

Centralna posojilnica slovenska v Krškem ima v
četrtak, dne 14. maja t. l. v posojilniški pisarni svoj

redni občni zbor.

Dnevni red: 1. račun za leto 1902; 2. sprememba pravil;
3. volitev načelstva in nadzorstva; 4. predlogi.

Vabilo

glavni skupščini

„I. štaj. skladišča za hmelj“

ki se vrši

dne 1. marca t. l. ob 3. popoldne
v dvorani Hausenbichlerjeve gostilne v Žalcu

s sledečim sporedom:

1. Poročilo o gmotnem stanju zadruge, oziroma o državi in deželni subvenciji.
2. Preosnova § 3 zadrugnih pravil.
3. Nasveti.

(79)

ŽALEC, 21. svečana 1903.

Načelnstvo.

Trgovski pomočnik

star 19 let, izučen v trgovni mešanega blaga,
želi premeniti službo

kje v kakem trgu ob železnici na Spodnjem Štajarskem
ali na Kranjskem. Vstopi tudi na deželi blizu železnice.
Ponudbe naj se blagovolje poslati pod naslovom
„Takoj, št. 19“ upravnistvu „Domovine“ v Celju.

Posestvo naprodaj.

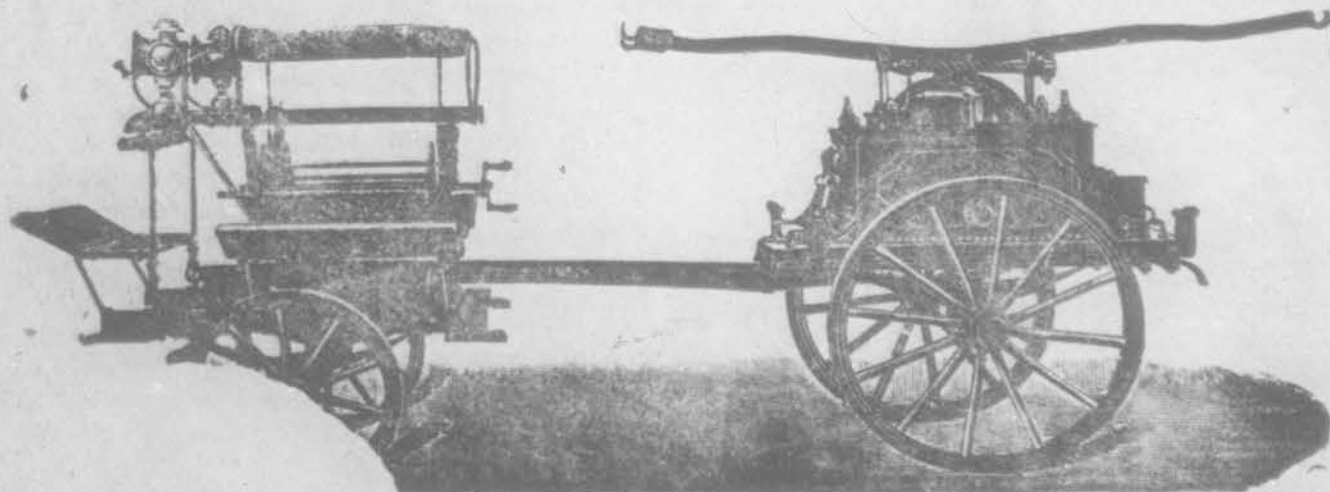
Posestvo na Ponikvi ob južni železnici, ležeče
tik velike ceste, ki meri 30 oralov, obsegajoče hišo,
hlev, gospodarsko poslopje, mlin, vinograd, njive,
travnike in hosto, kar je vse v jako dobrem
stanu, je za nizko ceno gl. 3.700 takoj za prodati.

— Vse natančneje pri lastniku S. Kuketzu
v Žalcu. (80) 2-1

Naprodaj

(78) 2-1

je srednje kmetijsko posestvo, pol ure od Celja.
Redita se na posestvu lahko vsaj dve kravi. —
Pogoji ugodni. — Natančneje pove dr. Vladimir
Pegan v pisarni dr. Josipa Vrečko v Celju.

(645) 50-31

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Lestnice in tisk D. Hrbca v Celju

Razpis stavbe.

Pri stavbi nove župne cerkve v Žalcu se bodo oddala zidarska in tesarska dela,
katera so proračunjena na K 24.171.—

oziroma

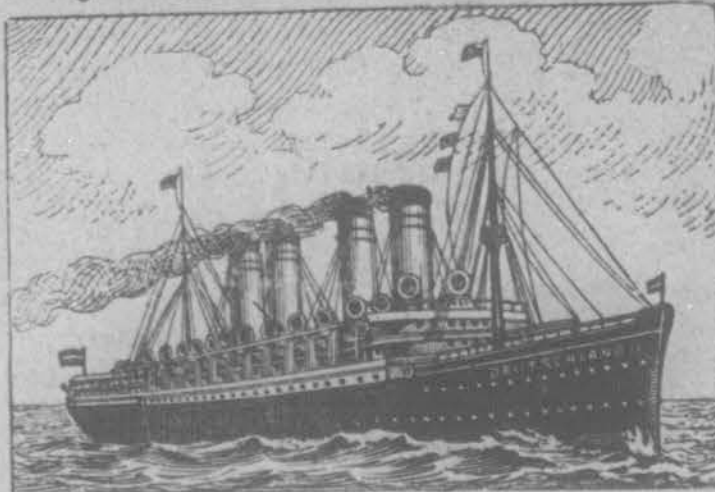
1.604.—

in sicer samo delo brez gradiva.

Pismene ponudbe, katerim je priložiti 5 % kavcije v gotovini ali vrednostnih pa-
pirjih, je vložiti do 23. februarja t. l. pri župnijskem uradu v Žalcu, kjer so na ogled
tudi načrti, proračun in pogoji.

Cerkveni stavbni odbor v Žalcu
dne 11. februarja 1903.

(59) 3-3

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 66

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jékla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode; ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

— Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kme-
tjskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko
orodje in Percepiera-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plačila po dogovoru.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.